

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 1428/21
5.11.2021. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Радомира Кокотовића, председника већа, Гордане Тошић и Марине Кларић Живковић, чланова већа, у поступку одлучивања по жалби таксеног обвезника - извршног дужника АА из ..., ул. ... бр. ..., изјављеној против решења о извршењу Вишег суда у Београду П1 102/14 од 08.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба таксеног обвезника - извршног дужника АА и **ПОТВРЂУЈЕ** решење о извршењу Вишег суда у Београду П1 102/14 од 08.10.2020. године.

Образложење

Решењем о извршењу Вишег суда у Београду П1 102/14 од 08.10.2020. године, ставом првим изреке обавезан је таксени обвезник А да у року од 5 дана од дана пријема овог решења плати дуговану таксу: 17.800,00 динара, у корист рачуна број 840-29584845-11, Виши суд у Београду, по моделу 97, са позивом на број 82-058-00102-2014-002. Ставом другим изреке наложено је таксеном обвезнику да у року од 5 дана од дана пријема овог налога плати и таксу на опомену у износу од 390,00 динара, у корист рачуна број 840-29584845-11, Виши суд у Београду, по моделу 97, са позивом на број 82-058-00102-2014-002, као и казнену таксу у висини од 50 % од висине таксе, што износи 8.900,00 динара, у корист рачуна број 840-29584845-11, Виши суд у Београду, по моделу 97, са позивом на број 40-166-126-0000102-14-000003. Ставом трећим изреке наложено је таксеном обвезнику да уплате изврши путем три различита налога, с обзиром да се позиви на број разликују. У налозима за уплату дужна је да назначи пословни број предмета суда по којем врши уплату у пољу сврха уплате, да доказ о уплати сачува ради сопствене евиденције, али није у обавези да га достави суду, осим на посебан захтев. Ставом четвртим изреке назначено је да уколико таксени обвезник не поступи у складу са ставом 1 овог решења, ради наплате наведених износа, одређује се извршење на целокупној имовини таксеног обвезника, које спроводи јавни извршитељ одређен од стране председника суда. Ставом петим изреке одређено је да трошкови спровођења извршења падају на терет таксеног обвезника.

Против наведеног решења жалбу је благовремено изјавио таксени обвезник – извршни дужник, због повреде правила поступка из члана 36 Закона о извршењу и обезбеђењу и због погрешне примене материјалног права из члана 40 став 1 у вези са чланом 37 Закона о судским таксама.

Испитујући правилност и законитост ожалбеног решења о извршењу, у границама овлашћења прописаних чланом 78 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу, овај суд као другостепени је нашао да је жалба таксеног обвезника – извршног дужника неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења о извршењу, нема повреда правила поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, а у вези са чланом 39 Закона о извршењу и обезбеђењу, нити других повреда правила поступка.

Према стању у списима ове правне ствари, следи да је упозорењем о плаћању судске таксе Вишег суда у Београду П1 102/14 од 15.01.2014. године, позван таксени обвезник АА, овде жалиља, да плати таксу на тужбу у износу од 17.800,00 динара, уз позив да у року од 8 дана достави суду доказ о извршеној уплати, са назнаком модела, рачуна на који треба извршити уплату и назнаком пословног броја предмета, да је упозорењем о плаћању судске таксе Вишег суда у Београду П1 102/14 од 11.01.2018. године, жалиља као таксени обвезник позвана да у року од 8 дана од дана пријема овог упозорења плати таксу на првостепену пресуду у износу од 17.800,00 динара и то по моделу, на рачун и у року као у садржају овог упозорења и да назначи пословни број предмета у налогу за уплату, да је оба ова упозорења – два налога за таксу уз првостепену пресуду Вишег суда у Београду П1 102/14 од 13.12.2017. године, примио пуномоћник тужиле адв.Владан Радојевић дана 26.01.2018. године, да је опоменом за плаћање судске таксе Вишег суда у Београду П1 102/14 од 20.01.2020. године, таксени обвезник АА позвана да у року од 15 дана од дана пријема овог налога плати у готовом таксу на тужбу у износу од 17.800,00 динара, као и 390,00 динара за опомену и то у корист рачуна, по моделу и с позивом на број као у њеном садржају и да достави доказ о извршеној уплати, да је опоменом истог суда П1 102/14 од 20.01.2020. године, позвана АА, као таксени обвезник да у року од 15 дана од дана пријема овог решења плати таксу на првостепену пресуду у износу од 17.800,00 динара, као и 390,00 динара за опомену у корист рачуна, по моделу и са позивом на број у свему као у садржају ове опомене и да достави доказ о извршеној уплати, те да су обе ове опомене достављене пуномоћнику тужиле адв.Владану Радојевићу дана 22.01.2020. године. Такође, утврђено је да таксени обвезник до доношења оспореног решења о извршењу није платио судске таксе и казнене таксе.

Полазећи од оваквог стања ствари, ожалбено решење о извршењу је правилно и на закону засновано.

Наиме, према одредби члана 40 став 1 и 3 Закона о судским таксама, ако физичко лице, као таксени обвезник, не плати таксу у року одређеном у члану 37 овог закона, суд у наредних 5 дана доноси решење о извршењу у коме обавезује таксеног обвезника да у року од 5 дана од дана пријема решења плати дуговану таксу и казнену таксу од 50 % од висине таксе и у коме не одређује средство и предмет извршења, и решење о

извршењу доставља извршитељу.

Поступак извршења спроводи се према закону којим се уређује извршење и обезбеђење.

У складу са овим правним нормама и пошто таксени обвезник, овде жалиља, није до доношења ожалбеног решења о извршењу платила судске таксе и казнене таксе, а упозорење на плаћање таксе и опомену на плаћање судске таксе и казнене таксе је примила, правилно је првостепени суд обавезао таксеног обвезника на плаћање назначених такси.

Тачно је да је таксени обвезник платио таксу на тужбу и пресуду, али то је учинио знатно после доношења ожалбеног решења о извршењу, дана 22.03.2021. године, плаћајући само судске таксе по 17.800,00 динара, али не и казнене таксе.

Зато је без значаја околност што је доказ о плаћеним судским таксама достављен Вишем суду у Београду дана 23.03.2021. године. Та чињеница не може утицати на законитост оспореног решења о извршењу, у смислу члана 74 став 1 тачка б Закона о извршењу и обезбеђењу, с обзиром да је та чињеница настала после његовог доношења – знатно касније. Та чињеница јесте од утицаја, али искључиво у односу на спровођење извршења у поступку пред јавним извршитељем. Међутим, пошто суд одлучује према стању материјалноправног односа у време доношења ожалбеног решења о извршењу, чињеница о плаћеним таксама није од значаја за његову правилност и законитост.

Жалиља признаје да је као таксени обвезник примила два упозорења, а та околност се утврђује и из садржаја повратница, па је неоснован њен навод да није прецизирано на шта се односи плаћање таксе, односно казнене таксе.

Супротно наводима жалбе, из садржаја повратница се утврђује да је пуномоћник жалиље у то време примио обе опомене. Ради тога, неоснована је тврдња да ни жалиља ни њен пуномоћник нису примили назначене опомене.

Позивање жалиље да је тражила од јавног извршитеља да јој достави доказ о уручењу опомене је без значаја, код изложеног, па и околност да јој тај доказ није достављен.

Тужиља је имала могућност да провери чињеницу доставе увидом у парнични предмет Вишег суда у Београду П1 102/14.

Не стоји ни навод жалбе да се не може јасно утврдити на шта се односи обавеза плаћања дуговане таксе, код изложеног.

Навод жалбе да јој ожалбено решење није достављено по правилима поступка из члана 36 Закона о извршењу и обезбеђењу, правно је без значаја, с обзиром да је суд прихватио благовременост жалбе.

Код изложеног, нема ни повреде одредбе члана 36 Закона о извршењу и обезбеђењу, са целине изнетих разлога.

Са изложеног, на основу одредбе члана 79 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Радомир Кокотовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић